

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 16 d.*

„Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – KTĮS 2 straipsnio c punktas – Neterminuota sutartis – Sutarties nutraukimas prieš terminą iš anksto įspėjus apie atleidimą iš darbo – KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktis – Pasitikėjimo praradimas – Įspėjimo tvarka – Piktnaudžiavimas procedūra – Teisė būti išklaustam – Gero administravimo principas – Teisė į gynybą – Akivaizdi vertinimo klaida“

Byloje T-355/19,

CE, atstovaujama *avocate* M. Casado García-Hirschfeld,

ieškovė,

prieš

Regionų komitetą, atstovaujamą S. Bachotet ir M. Esparrago Arzadun, padedamų *avocat* B. Wägenbaur,

atsakovą,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo, pirma, panaikinti 2019 m. balandžio 16 d. sprendimą, kuriuo Regionų komitetas nutraukė ieškovės darbo sutartį, ir subsidiariai – 2019 m. gegužės 16 d. raštą, kuriuo jis pratęsė ieškovės asmeninių daiktų atsiėmimo ir prieigos prie elektroninio pašto per įspėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpį terminą, ir, antra, atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl šių sprendimų,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai I. Reine ir M. Sampaol Pucurull (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. gruodžio 10 d. posėdžiui,

priimą šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą¹

(Praleista)

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 38 2019 m. birželio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį. Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną) ieškovė, remdamasi SESV 278 ir 279 straipsniais, pateikė laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, jame prašė, pirma, sustabdyti ginčijamo sprendimo ir subsidiariai – 2019 m. gegužės 16 d. rašto vykdymą ir, antra, taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl įspėjimo laikotarpio tvarkos. Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 4 dalį pagrindinės bylos nagrinėjimas buvo sustabdytas.
- 39 2019 m. liepos 12 d. Nutartimi *CE / Regionų komitetas* (T-355/19 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:543) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė ieškovės laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, motyvuodamas tuo, kad ji pakankamai teisiškai neįrodė, jog yra skubu stabdyti nurodytų aktų vykdymą, ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.
- 40 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 4 dalį pagrindinės bylos nagrinėjimas buvo atnaujintas po to, kai 2019 m. spalio 10 d. priimtas eksplisicinis sprendimas atmesti ieškovės skundą.
- 41 Pasikeitus Bendrojo Teismo sudėčiai, 2019 m. spalio 18 d. sprendimu Bendrojo Teismo pirmininkas, remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalimi, paskyrė bylą naujam teisėjui pranešėjui, paskirtam į septintąją kolegiją.
- 42 2019 m. spalio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė prašė užtikrinti anonimiškumą pagal Procedūros reglamento 66 straipsnį. 2019 m. spalio 29 d. sprendimu Bendrasis Teismas patenkino šį prašymą.
- 43 2020 m. gegužės 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė paprašė surengti teismo posėdį pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 2 dalį.
- 44 2020 m. rugsėjo 24 d. Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims kelis rašytinius klausimus, į kuriuos turėjo būti atsakyta žodžiu per teismo posėdį, ir paprašė Regionų komiteto pateikti tam tikrus dokumentus. Regionų komitetas įvykdė šį prašymą per nustatytą terminą.
- 45 Per 2020 m. gruodžio 10 d. posėdį šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 46 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą ir subsidiariai – 2019 m. gegužės 16 d. raštą,
 - nurodyti atlyginti patirtą turtinę žalą, kurią sudaro 19 200 EUR suma, ir neturtinę žalą, įvertintą 83 208,24 EUR,

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

– priteisti iš Regionų komiteto bylinėjimosi išlaidas.

47 Regionų komitetas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl reikalavimo panaikinti

(Praleista)

2. Dėl esmės

(Praleista)

a) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu procedūra ir KTIS 47 ir 49 straipsnių bei Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 ir 24 straipsnių pažeidimu

- 55 Ieškovė teigia, kad Regionų komiteto STSIT neturėjo teisės vienašališkai nutraukti jos sutarties iš anksto įspėjus apie atleidimą iš darbo pagal KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį ir laikinai nušalinti jos nuo pareigų pagal KTIS 49 straipsnio 1 dalį, nesilaikydama administracinės laikino nušalinimo priemonės priėmimo taisyklių, nustatytų Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 ir 24 straipsniuose. Todėl ieškovė mano, kad STSIT sprendimas, kuriuo nutraukiama jos sutartis taikant KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį ir ji laikinai nušalinama nuo pareigų per visą įspėjimo laikotarpį, pagal jurisprudenciją laikytinas piktnaudžiavimu procedūra.
- 56 Dublike ieškovė patikslina, kad, priešingai, nei teigia Regionų komitetas, ginčijamame sprendime numatytas ne „atleidimas nuo pareigų vykdymo“, o laikino nušalinimo priemonė. Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad, remiantis jurisprudencija, „atleidimas nuo pareigų vykdymo“ reiškia leidimą nevykdyti to, kas nustatyta. Tačiau ginčijamu sprendimu ji buvo įpareigota nevykdyti savo pareigų įspėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpiu. Be to, ieškovė teigia, kad šiuo atveju darbo užmokesčio išsaugojimas įspėjimo laikotarpiu nėra svarbus veiksnys. Ieškovės teigimu, akivaizdu, kad jai nustatytas atleidimas nuo pareigų vykdymo beveik nesiskiria nuo laikino nušalinimo nuo pareigų.
- 57 Be to, ieškovė pažymi, jog Regionų komitetas savo sprendimo laikinai nušalinti ją nuo pareigų įspėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpiu negali pateisinti tuo, kad nebuvo galimybės kitaip organizuoti šio laikotarpio atsižvelgiant į tarnybos interesus. Šiuo klausimu ji teigia, kad jei Regionų komitetas manė, kad jos elgesys prilygintinas sunkiam nusizengimui, dėl kurio ji galėjo būti atleista iš darbo be išankstinio įspėjimo, jis turėjo pradėti drausminę procedūrą.
- 58 Regionų komitetas ginčija ieškovės argumentus.

- 59 Primintina, kad piktnaudžiavimas procedūra yra konkreti piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka, kuri turi tikslią reikšmę – administracinės valdžios institucijos naudojimas savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio jie buvo suteikti, išraiška. Tam tikras aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tuomet, jei, remiantis objektyviais, svarbiais ir darniais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytieji tikslų arba siekiant išvengti Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 16 d. Sprendimo *ZV / Komisija*, T-684/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:748, 35 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 60 Dėl procedūros, pagal kurią leidžiama nutraukti neterminuotą laikinojo tarnautojo sutartį, reikia nurodyti, kad iš KTIS 47 straipsnio c punkto i papunkčio matyti, kad darbo sutartis nutraukiama pasibaigus šioje sutartyje numatytam įspėjimo apie atleidimą iš darbo terminui. Be to, KTIS 49 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pasibaigus Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede numatyta drausminei procedūrai, kuri taikoma pagal analogiją, darbo sutartis gali būti nutraukta be išankstinio įspėjimo dėl drausminių priemonių, jeigu laikinasis tarnautojas tyčia ar dėl aplaidumo šiurkščiai pažeidė savo pareigas, ir kad prieš tokį sutarties nutraukimą atitinkamam tarnautojui gali būti taikoma laikino nušalinimo nuo pareigų priemonė Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 ir 24 straipsniuose numatytomis sąlygomis.
- 61 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, atsižvelgiant į plačią STSIT diskreciją nusižengimo, kuriuo galima pateisinti laikinojo tarnautojo atleidimą iš darbo, atveju, niekas jos neįpareigoja pradėti drausminės procedūros dėl šio tarnautojo, užuot vienašališkai nutraukus sutartį pagal KTIS 47 straipsnio c punktą, ir tik tuo atveju, jei STSIT ketina atleisti iš darbo laikinąjį tarnautoją be išankstinio įspėjimo, kai jis šiurkščiai pažeidžia savo pareigas, pagal KTIS 49 straipsnio 1 dalį turi būti pradėta drausminė procedūra, numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede dėl pareigūnų ir taikoma pagal analogiją laikiniams tarnautojams (žr. 2019 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Fleig / EIVT*, T-492/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:211, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 62 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovės sutarties nutraukimas iš esmės buvo motyvuotas pasitikėjimo tarp grupės ir ieškovės praradimu dėl netinkamo jos vadovavimo bendradarbiams ir poveikio, kurį šis turėjo jų sveikatai, nenurodant kokio nors drausminio ieškovės atleidimo pagrindo ginčijamame sprendime. Iš esmės Regionų komiteto STSIT nusprendė nutraukti ieškovės sutartį pagal KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį, o ne taikyti KTIS 49 straipsnio 1 dalį.
- 63 Darytina išvada, kad Regionų komiteto STSIT iš principo turėjo teisę nutraukti ieškovės sutartį pagal KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį prieš pasibaigiant šios sutarties terminui ir taikant šešių mėnesių įspėjimo laikotarpį ir neprivalėjo pradėti drausminės procedūros.
- 64 Ginčijamame sprendime taip pat nurodyta, jog atsižvelgiant į tai, kad dėl ieškovės tiesioginių darbo santykių su bendradarbiais galėjo pablogėti pastarųjų sveikata ir išlikti sudėtinga aplinka darbe, ieškovė buvo atleista nuo pareigų, kylančių iš jos sutarties, vykdymo per šešių mėnesių įspėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpį, kartu išsaugant jos darbo užmokestį ir socialines išmokas pagal sutartį. Be to, ginčijamame sprendime Regionų komiteto STSIT nurodė, jog ieškovė galės patekti į savo kabinetą, kad pasiimtų asmeninius daiktus per dvi savaites nuo įspėjimo laikotarpio pradžios, paskui institucija naudos kabinetą, atsižvelgdama į savo poreikius, ir ieškovė nebegalės į jį patekti. Taip pat ji nurodė, kad prieiga prie ieškovės elektroninio pašto bus suteikta tik „skaityti laiškus“ mėnesį nuo įspėjimo laikotarpio pradžios, vėliau šis paštas bus automatiškai išjungtas. Galiausiai, remiantis ginčijamu sprendimu, ieškovė išsaugojo teisę patekti

į Regionų komiteto patalpas išpėjimo laikotarpiu, tačiau turėjo grąžinti savo tarnybos pažymėjimą, kuris buvo pakeista nauju pažymėjimu, todėl nebegalėjo dalyvauti biuro grupės susirinkimuose ir plenariniuose posėdžiuose.

- 65 Taigi tiesa, kad dėl prarasto pasitikėjimo ryšio Regionų komiteto STSIT pirmiausia nutraukė ieškovės sutartį pagal KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį, tačiau taip pat dėl jos papildomai buvo priimtos išpėjimo laikotarpiu taikytos priemonės, kuriomis iš esmės pakeistos jos darbo sąlygos, įskaitant atleidimą nuo pareigų, nustatytų sutartyje, vykdymo išpėjimo laikotarpiu.
- 66 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktyje aiškiai nenumatyta, kad tarnautojo, kurio darbo sutartis nutraukiama, darbo sąlygos per išpėjimo laikotarpį gali būti pakeistos, taigi preziumuojama, jog šis laikotarpis yra įprastas darbo laikotarpis, Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai turi plačią diskreciją organizuoti savo tarnybų darbą ir paskirti turimą personalą, jei šis paskyrimas vykdomas tarnybos interesais ir paisoma pareigų lygiavertiškumo, įskaitant personalo narių, kuriems taikomas išpėjimo laikotarpis, pareigas (pagal analogiją žr. 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC, T-703/16 RENV*, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:892, 42 punktą).
- 67 Taip pat buvo nuspręsta, kad, nepažeidžiant STSIT teisės tuo atveju, kai padaromas nusižengimas, galintis pateisinti tarnautojo atleidimą iš darbo, priimti sprendimą vienašališkai nutraukti darbo sutartį pagal KTIS 47 straipsnio c punkto i papunktį, užuot pradėjus drausminę procedūrą dėl šio tarnautojo, tokiomis aplinkybėmis pasirinkus sutarties nutraukimą vis dėlto privaloma laikytis reikalavimo dėl išpėjimo termino, kuris yra esminis šių nuostatų aspektas. Taigi, jeigu STSIT mano, kad nustatyti tarnautojo nusižengimai neleidžia jam toliau vykdyti sutarties įprastomis sąlygomis išpėjimo laikotarpiu, ji turi į tai atsivėlgti ir pradėti drausminę procedūrą, taip pat taikyti laikino nušalinimo nuo pareigų priemonę pagal KTIS 49 straipsnio 1 dalį, nebent suinteresuotasis asmuo buvo tinkamai atleistas nuo pareigų vykdymo (2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC, T-703/16 RENV*, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:892, 51 punktas).
- 68 Be to, jei nusižengimo, galinčio pateisinti tarnautojo atleidimą iš darbo, atveju STSIT nusprendžia nutraukti atitinkamo tarnautojo sutartį iš anksto išpėjusi, užuot pradėjusi drausminę procedūrą dėl jo, įgyvendindama savo įgaliojimus nustatyti tarnybos užduotis, kurias šiam tarnautojui pavedama vykdyti šiuo laikotarpiu, ji turi nurodyti, kad atitinkamu atveju jis turi susilaikyti nuo tam tikrų konkrečių užduočių vykdymo, sprendimo nutraukti sutartį tekste išdėstydamas savo motyvus (žr. 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC, T-703/16 RENV*, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:892, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 69 Vis dėlto negalima atmesti galimybės, jog tam tikromis ypatingomis aplinkybėmis asmens darbo sutarties nutraukimo pagal KTIS 47 straipsnį motyvai nulemti situacijos, kuri pateisina tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ar organai, naudodamiesi plačia diskrecija organizuoti savo tarnybų darbą ir paskirti turimą personalą, galėtų manyti, jog dėl tarnybos interesų atitinkamas asmuo neturi vykdyti jokių užduočių išpėjimo laikotarpiu.
- 70 Taip gali būti konkrečiai tuo atveju, kai dėl pasitikėjimo praradimo iš darbo atleidžiamas tarnautojas, kuris buvo įdarbintas, kaip ir ieškovė, pagal KTIS 2 straipsnio c punktą ir dėl kurio, taip pat, kaip ir ieškovės, nebuvo nustatyta ir net nebuvo nurodyta jokie sunkaus nusižengimo, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 straipsnį.

- 71 Iš tiesų visi pagal KTIS 2 straipsnio c punktą įdarbinti laikinieji tarnautojai turi darbo sutartį, kuri sudaryta *intuitu personae* ir kurios pagrindinis aspektas yra abipusis pasitikėjimas (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bonnet / Teisingumo Teismas*, T-406/04, EU:T:2006:322, 47 ir 101 punktus).
- 72 Taigi, kaip per posėdį pabrėžė Regionų komitetas, dėl tokio abipusio pasitikėjimo praradimo gali būti neįmanoma, kad laikinąjį tarnautoją įdarbinęs asmuo arba tarnyba patikėtų jam bent menkiausią užduotį per įspėjimo laikotarpį.
- 73 Tokiu atveju sprendimas nepatikėti įspėjimo laikotarpiu bent menkiausios užduoties laikinajam tarnautojui, kurio sutartis nutraukiama, yra tarnybos interesais priimta priemonė ir ji nebūtinai turi būti prilyginta, kaip iš esmės teigia ieškovė, sprendimui laikinai nušalinti nuo pareigų, priimtam pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 ir 24 straipsnius. Taip pat, jei dėl situacijos, dėl kurios laikinasis tarnautojas, įdarbintas pagal KTIS 2 straipsnio c punktą, prarado pasitikėjimą, tampa neįmanoma, kad jam per įspėjimo laikotarpį būtų patikėtos tam tikros užduotys, negalima įpareigoti STSIT pradėti drausminę procedūrą šiuo laikotarpiu.
- 74 Be to, ieškovė nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių, kad iš tikrųjų buvo laikinai nušalinta nuo pareigų ir atleista iš darbo dėl drausminių priežasčių.
- 75 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, jog ieškovės teiginys, pateiktas grindžiant ieškinio pirmąjį pagrindą, yra paremtas klaidinga prielaida, kad Regionų komiteto STSIT jos atžvilgiu priėmė laikino nušalinimo priemonę dėl drausminių priežasčių pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 23 ir 24 straipsnius, t. y. priemonę, kurią taikant jos darbo sutartis turi būti nutraukta pasibaigus drausminei procedūrai pagal KTIS 49 straipsnį.
- 76 Taigi Regionų komiteto STSIT galėjo nepiktnaudžiaudama procedūra nutraukti ieškovės darbo sutartį pagal KTIS 47 straipsnį ir nuspręsti, kad ji neturėjo dirbti įspėjimo laikotarpiu.
- 77 Darytina išvada, kad ieškinio pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

b) Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo teise į tinkamas ir teisingas darbo sąlygas, gero administravimo principo ir bet kokios formos priekabiavimo draudimo pažeidimu

(Praleista)

1) Dėl pirmosios dalies, iš esmės grindžiamos gero administravimo principo, teisės į gynybą ir teisės būti išklausytam pažeidimu

(Praleista)

ii) Dėl tariamo teisės būti išklausytam pažeidimo priimant ginčijamą sprendimą tiek, kiek šiame sprendime numatyta ieškovės įspėjimo laikotarpio tvarka

- 92 Pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalį teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

- 93 Konkrečiai kalbant, teisė būti išklausytam bet kuriam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai ir prieš priimant sprendimą, galintį neigiamai paveikti jo interesus, tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2019 m. sausio 10 d. Sprendimo *RY / Komisija*, T-160/17, EU:T:2019:1, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 94 Siekiant užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens apsaugą, šia teise jam, be kita ko, suteikiama galimybė ištaisyti klaidą ar pateikti su asmenine situacija susijusios informacijos, palankios tam, kad sprendimas būtų ar nebūtų priimtas arba būtų atitinkamo turinio (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 95 Tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, STSIT turi įrodyti, kad buvo paisoma suinteresuotojo asmens teisės būti išklausytam (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Marcuccio / Komisija*, C-59/06 P, EU:C:2007:756, 47 punktą; 2019 m. sausio 10 d. Sprendimo *RY / Komisija*, T-160/17, EU:T:2019:1, 48 punktą ir 2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *WN / Parlamentas*, T-431/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:781, 44 punktą).
- 96 Reikia konstatuoti, kad prieš priimdama ginčijamą sprendimą Regionų komiteto STSIT nebuvo užsiminusi apie ieškovės įspėjimo laikotarpio tvarką. Iš tiesų, nors ši tarnyba išklausė ieškovę dėl veiksmų tikrumo ir jos atsakomybės, taip pat dėl teisinio pagrindo, kuriuo remiantis galėjo būti priimtas ginčijamas sprendimas, ji neturėjo galimybės pateikti pastabų dėl specialios įspėjimo laikotarpio tvarkos, kurią minėta tarnyba ketino nustatyti, ypač dėl tos aplinkybės, kad ji nebevykdys grupės generalinio sekretoriaus funkcijų ir kad bus pakeista prieigos prie jos elektroninio pašto ir patekimo į kabinetą bei Regionų komiteto patalpas tvarka.
- 97 Tokių priemonių nebuvo galima imtis prieš tai neišklausius ieškovės, siekiant užtikrinti jai galimybę pareikšti savo nuomonę dėl to. Šiuo klausimu primintina, kad teisės būti išklausytam tikslas, be kita ko, leisti suinteresuotajam asmeniui patikslinti tam tikrus duomenis ar pateikti su asmenine situacija susijusios informacijos, galimai palankios tam, kad numatytas sprendimas nebūtų priimtas arba jo turinys būtų kitoks (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC*, T-703/16 RENV, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:892, 48 punktą).
- 98 Šiuo klausimu Regionų komitetas negali pagrįstai teigti, jog aplinkybės, kuriomis buvo priimtas ketinimų raštas, netiesiogiai, bet pagal savo pobūdį reiškė, kad nutraukiant ieškovės darbo sutartį ji gali būti atleista nuo pareigų, nustatytų sutartyje, vykdymo per įspėjimo laikotarpį ir kad ieškovė negalėjo nežinoti, jog buvo ketinama taikyti įspėjimo laikotarpio tvarką, kai jai buvo pasiūlyta pateikti pastabas dėl jos veiksmų.
- 99 Reikia pažymėti, kad įvairūs bylos medžiagoje esantys dokumentai, be kita ko, elektroniniai laiškai, kuriais pasikeitė vienas iš grupės narių ir ieškovė, neleidžia manyti, jog pastaroji tikrai galėjo suprasti, kad Regionų komiteto STSIT numatė taikyti įspėjimo laikotarpio tvarką. Be to, kad juos pateikė ne ši tarnyba, pažymėtina, kad bylos dokumentuose, kuriuos nurodė Regionų komitetas, grįsdamas savo argumentus, tokios priemonės nebuvo paminėtos, o buvo nurodoma arba numanoma galimybė, kad ieškovė atsistatydins sudarius kompromisinį susitarimą.
- 100 Taigi, kiek tai susiję su šio sprendimo 96 punkte minėtomis ieškovės įspėjimo laikotarpio priemonėmis, Regionų komitetas nepaisė ieškovės teisės būti išklausytai ir taip pažeidė Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.

- 101 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją teisės būti išklausytam pažeidimas lemia per administracinę procedūrą priimto sprendimo panaikinimą tik tuo atveju, jei, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas galėjo būti kitoks (žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB, C-558/17 P*, EU:C:2019:289, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2019 m. sausio 10 d. Sprendimo *RY / Komisija, T-160/17*, EU:T:2019:1, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 102 Nagrinėjamu atveju ta aplinkybė, kad ieškovė galėjo būti išklaudyta dėl numatomos taikyti įspėjimo laikotarpio tvarkos, minėtos 96 punkte, galėjo nulemti tai, kad Regionų komiteto STSIT galimai numatytų kitokią minėto laikotarpio tvarką (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC, T-703/16 RENV*, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:892, 49 punktą).
- 103 Be to, paklausta per teismo posėdį, ieškovė teigė, kad teisė būti išklausytam neapsiriboja viena galimybe pareikšti prieštaravimą dėl specialios įspėjimo laikotarpio tvarkos, bet taip pat reiškė galimybę pateikti pastabas, kurios galėjo turėti įtakos ketinamo priimti sprendimo turiniui. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad jeigu būtų išklaudyta prieš priimant sprendimą dėl ginčijamos įspėjimo laikotarpio tvarkos, būtų galėjusi pasiūlyti taikyti tokią priemonę, kaip antai darbą iš namų.
- 104 Tokiomis aplinkybėmis negalima pagrįstai atmesti galimybės, kad ginčijamame sprendime nustatytos specialios įspėjimo tvarkos rezultatas, t. y. ieškovės atleidimas nuo sutartyje nurodytų pareigų vykdymo, galėjo būti kitoks, jeigu ji būtų tinkamai išklaudyta.
- 105 Taigi, ieškovės teisė būti išklausytai prieš priimant ginčijamą sprendimą buvo pažeista, kiek tai susiję su specialia įspėjimo laikotarpio tvarka, minėta šio sprendimo 96 punkte.
- 106 Vadinas, ši pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame nustatyta speciali įspėjimo laikotarpio tvarka, nes buvo pažeista ieškovės teisė būti išklausytai. Tačiau šis pažeidimas savaime nepaneigia minėto sprendimo teisėtumo tiek, kiek juo nutraukta ieškovės sutartis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Gomes Moreira / ECDC, F-80/11*, EU:F:2013:159, 54 punktą).

(Praleista)

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 151 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos. Kadangi šioje byloje reikalavimas dėl panaikinimo patenkintas iš dalies, o reikalavimas atlyginti žalą atmestas, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra susijusias išlaidas, kurių nagrinėjimas buvo atidėtas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2019 m. balandžio 16 d. Regionų komiteto sprendimą nutraukti CE darbo sutartį tiek, kiek jame nustatyta speciali įspėjimo laikotarpio tvarka.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

da Silva Passos

Reine

Sampol Pucurull

Paskelbtas 2021 m. birželio 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.